

TĖVIŠKĖS

Registered at G.P.O. Melbourne for transmission by post as a periodical Price 1/6

VI METAI

MELBOURNE, 1961 m. spalio mėn. 17 d. Nr. 41 (286)

PRANAŠYSTĖS, KURIOS ŠIANDIEN JAU PILDOSI

Vienas vokiečių istorikas dar 1859 metais parašė veikalą, kuris vadinas „Amerika, Europa und die politische Gesichtspunkte der Gegenwart“. Taigi knyga rašyta prieš šimtą metų. Tačiau toje knygoje išdėstyti tokie dalykai ir pamatymai, kurie ima ryškiai pildytis dabartyje.

Tas dabarties pramatytojas yra Julius Froebels. Tarp kitko jis minėjoje knygoje rašo: „Mūsų amžiaus istorija žmonių verčia rūpintis dviem plačiais kraštais — Amerika ir Rusija. Istorija jom, matyt, turi paskyrusi kažkokias ypatingas roles. Nors griežtai skirtingos, jos pasižymi bendru neištaigumu ir visokių prieštaravimų gausybe“.

Šiuos žodžius paskaičius atrodo, kad jie rašyti šiandien, o ne prieš šimtą metų. Toliau vėl toje knygoje rašoma:

„Amerika ir Rusija — kraštai žymūs pajėgumu kurti kiekvienas savo gyvenimo kelią. Amerikos Jungtinės Valstybės ugdo demokratine santvarka; Rusija — kraštutiniausia absoliutizma. Abi

atrodo net ir nenori pripažinti kitokių santvarkų. Prieš jas tačiau dar stovi neišspręsta kova — kuris kelias galutinai egzaminą išlaikys. Gali būti, vienoje išgyvens demokratinis individualizmas, kitoje despotiškas socializmas. Jų abiejų kovoje išsispres Europos likimas. Tiek aišku, kad kiekviena turi teisę gyventi, kiekviena mums istorija panosėn kiša ir viena kitos negali išgyventi išbraukti“.

Kaip matome visa šiandien jau konkrečiai turime. Amerikoje demokratija, o Rusijoje brutalusis komunizmas save vadinantis socializmu. O senelė Europa stovi suplėšyta tarp dviejų šitų galybių. Apie Europą minėtas istorikas ir rašo:

„Rusija tiek pat tolima ir svetima Vakarų Europos valstybių šeimyniskam rateliui, kiek ir Amerika. Galima sakyti, Rusija tai pati Amerika, tik kita to paties pinigų pusė. Nenuostabu, jei kai kurie europiečiai Ameriką vadina „demokratine Rusija“. Skiriasi tik tuo, kad amerikinis medžiaginės gerovės siekimas prideda liaudyje ir jos dvasios bei energijos plečiamas, o Rusijoje liaudžiai santvarka yra „kaulas gerklėje; joje liaudis laikoma įrankiu bei medžiaga valstybei. Gaila, europiečiai nemato, kad slavai vakariečių kultūrą nori pasmaugti savaip suprastu socializmu“.

Jeigu Europos politikai būtų išsąmoninę šiuos teisingus istoriko žodžius, jie nebūtų dėję pastangų į Rusiją pargabenti iš tremties Lenina, nebūtų rėmę komunizmo išgalėjimo Rusijoje, nebūtų pagaliau ir šio karo metu Stalinui siuntę amerikiečiai milijardinę paramą. Grįždamas prie pačių Europos valstybių tarpusavio nesutarimo, istorikas nurodo:

„Europos istorijoje ilgai viešpatavusi Austrijos ir Prūsijos nesutarima dabar išstūmė Prūsijos ir Prancūzijos nesutarimas. Vokiečiai bus priversti arba su prancūzais vesti mirtiną kovą arba susitarti“.

Čia istorikas dar kartą akivaizdžiai nusakoma, kad jis mokėjo gana tiksliai, tarytum, žodis į žodį pramatyti ateitį ir nusakyti mūsų laikų padėtį. Gi kas liečia pasaulio užvaldymą, tai istorikas jau prieš šimtą metų numatė tris kombinacijas: 1) Rusija ir Europa prieš Ameriką; 2) Amerika ir Europa prieš Rusiją; 3) Amerika ir Rusija prieš Europą. Istoriaikas manė, kad pasaulyje vyraus trečioji kombinacija. Rusija ir Amerika išeis prieš Europą, nes nesuvienyta Europa nustos savo galybės ir bus šių dviejų likusių galybių: Amerikos ir Rusijos išsiplėtimo lauk.

Kariniai Pasirengimai R. Europoje

Pagal RFE duomenis iš visų satelitinių kraštų vis dar pranešama apie karinius pasirengimus, karinės psichozės nuotaikas.

Rytų Vokietijoje pradėta draconiškai bausti gyventojus už bet kokią sovietinio režimo kritiką. Pagal vokiečių spaudą teismai tiek turi darbo, kad dirba ir sekmadieniais. Režimo partijos nuomone kiekviena kritika tolygi „špionažui, sabotavimui, diversinėms nuotakoms“ ir pan. Pradėta kova prieš televizijos antenas (sektant vakarų programas), motyvuota reikalu „sustabdyti provokacijas, panikos ir karo psichozės kurstymą“, o pačios antenos pavadintos „Ochsenkopf“. Čekoslovakijoje „Obranca Vlasti“ laikraštis pastebėjo, kad ligi lapkričio pabaigos turi būti baigti pa-

sirengimai civilinės apsaugos srityje. Kaip ir visoje Sovietų Sąjungoje ir čekų darbininkai masiškai pasizada paspartinti darbą.

Vengrijoje iš atsargos į aktyvią tarnybą pašaukti kariuomenės, aviacijos specialistai. Panašiai kaip Lenkijoje, Vengrijoje gyventojai supirkinėja druskos atsargas. Ega, kairiųjų vengrų nuomone, druska galinti apsaugoti nuo atominių bombų padarinių...

Rumunijoje buvo paskelbtos priemonės sustiprinti karinėms pajėgoms, spauda dabartinę atmosferą pagilino su 1939 m. buvusiais nuotakomis dėl Dancoigo.

Bulgarijoje pasirodė žinių apie kariškų dalinių judėjimą. Pagal Bonoje vokiečių ir sąjungininkų

karinių sluoksnių gautas informacija, Varšuvos pakto kraštai pastaruoju metu savo karines pajėgas R. Vokietijoje, Lenkijoje ir Čekoslovakijoje sustiprino 20%.

Minties neužmiršo nei bolševikai. Berlyno krizė ir yra tikroje vokiečius priversti prie to, kad jie nusiviltų vakariečiais ir galiausiai ateitų pas bolševikus. arba, mažiausia, pasidarytų neutralūs. Tada neliktų jiems didelio kelmo, kuris kliudytų riedėti rusiškam raudonam vežimui į vakarinę Europą.

Praėjusią savaitę Chruščiovas vienam vakariečių žurnalistui išsireiškė: „Jei Vokietija nusivils Vakarais, kreipsis į mus. Vokietijai tada nebus kitos išeities“.

Dėl Berlyno vakariečių linija neiški. Kalbama apie pripažinimą Rytų Vokietijos. Tai būtų didelis smūgis vakariniams vokiečiams, nes palaidotų Vokietijos sąjungimo reikala. Po paskutinių rinkimų Adenauerio pozicija susilpnėjo. Bonnoje jau svarstomas

Prieš Rooseveltienę Lietuvių vieno milijono telkimo komitetas kreipėsi raštu į JAV prezidentą, kad jis atleistų iš pareigų UNO Rooseveltienę, nes ji pasisakė, kad komunistinė Kinija turėtų būti priimta į UNO

Griauja Net ir Kaimus

Kad sustabdytų bėgimus į Vakarų, bolševikai griebiasi drastiškiausių priemonių. Neutėnkta, rytinį Berlyną atskyrė nuo vakarinio dviguba mūro siena, priedo iškasę gilų griovį. Dabar pradėjo verst kaimus ir griauti namus pasienyje.

Bolševikai išgriovė visą kaimą, kuris vadinas Rottenbach ir randasi visai prie sienos. Harzo kalnuose, per kuriuos daug pabėgavo žmonių, sustiprinta sargyba. Rytiniame Berlyne bolševikai buldozeriais verčia namus, kurie randasi ant sektoriaus ribos. Gyventojai iš namų išvežami, sodečiai ir parkai iškertami ir žemė išariama. Kurie namai paliekami nenugriauti, bolševikai užmūrija duris ir langus rodančius ir vakarinį sektorių.

Indonezėjai nepatinka Olandija pasiūlė perduoti UNO administravimui N. Gvinėją į kurią reiškia pretenzijas Indonezija. Indonezija su tokia Olandijos pasiūlymu nesutinka.

JAV prezidentas Kennedy turėjo slapta pasitarimą su kariniais patarėjais ir karo vadais. JAV apsaugos departamentas mobilizavo į kariuomenę 495 gydytojus ir nepaskelbtą skaičių slaugių.

Paprašė išsikraustyti Naujoji Syrijos vyriausybė paprašė išsikraustyti iš Syrijos višiemis egiptiečiams, kurių čia buvo 6000 karių ir apie tiek pat civilių: tarnautojų ir specialistų.

VYSKUPAI SUSIRĖMĖ

Kaip jau buvo pranešta, Lenkijos bolševikinė valdžia pareikalavo, kad kunigai dstantieji tikybą bažnyčiose, turintieji apie tai valdžiai. Taip pat buvo uždraustas tikybos dėstymas mokyklose. Lenkijos vyskupai į šias represijas atsakė bendru laišku, kuris buvo perskaitytas visose Lenkijos katalikų bažnyčiose. Tame laiške tarp kitko nurodoma:

„Visi katalikiški namai tegul tampa mokyklomis, kuriose būtų mokoma katalikiškų tiesų“. Taip pat vyskupai kreipėsi raštais į ministrų pirmininką ir tikybinių reikalų vedėją nurodant, kad

valdžia nesilaiko konstitucijos ir kišasi ne į savo sritį. Visi šie reikalai sukėlė naują įtampą Lenkijoje. Gyventojų masės eina kartu su vyskupais ir todėl valdžia nedrįsta imtis kokių griežtų reikščių, nes bijo neramumų, kurie jau kartą Lenkijoje buvo bepradeda liepsnoti.

Rastos kulkos Švedų aviacijos specialistai ištyrė kulkas, kurios rastos žuvusio UNO generalinio sekretoriaus Hammarskjöldo kūne. Nustatyta, kad kulkos buvo iššautos iš ginklų. Jie sako: mes nesibijome

Kai Nusivils Vakarais, Tai Ateis Pas Mus

Jau nuo senų laikų rusai puoselėja mintį — padaryti nuožirdžią sąjungą su vokiečiais. Prieš šitą sąjungą, atrodo, kad ir šiandien nėra žemėje karinės galybės kuri galėtų atsispirti. Panslavistai šią mintį ugdo, kad tokiu rusų ir vokiečių sąjunga būtų tikroji jėga pasauliui užkariauti. Istori-

joje tokių bandymų jau yra buvę, bet jie baigėsi karais tarp pačių sąjungininkų

klausimas pasitraukti iš NATO. Gromyko tuo tarpu pučia dūda Vakarams: jeigu bus pripažinta rytinė Vokietija, mes garantuosime laisvą Berlyno statusą. Tai gi ko jum, vakariečiai, kariauti ir jaudintis. Galimas Adenauerio ipėdinis Erhardtas yra anglų šalininkas ir daugiau sutinka su jų pasiūlymais. Adenaueris yra prancūzų šalininkas. Stiprus yra Strauss, kuris nusistatęs prieš rusus, bet dėl to ir patys vokiečiai jį kartais vadina militaristu.

Ymus britų žurnalistas, dirbęs „Observer“ laikraštyje, dabar gyvenantis Berlyne, emigrantas S. Haffner Londono „Encounter“ paskelbė straipsnį, nurodantis, kad pasak Haffnerio, vokiečiai savo laiku turėję viliojančių pasiūlymų iš Stalino, tačiau nutarę eiti su Vakarais ir jiems žymiai pasitarnavę įstodami į NATO. Jei, esą, Vakarai vis tiek eis į nuolaidas, pripažins, nors ir de fakto,

KARO BAIMĖ SOVIETUOS

Apie karo baimę sovietuose paskelbė švedų „Svenska Dagbladet“ bendradarbis, atlikęs kelionę Sovietų Sąjungoje. Esą, ir ten žmonės svarsto, kad laimėsias šaltas protas. Bet iš kitos pusės galvoja, kad anksčiau ar vėliau karas bus neišvengiamas. Niekas iš gyventojų neturi nuovokos, kiek išsproginta bandymų tikslam atominių bombų. Karo psichozė buvusi tokia, kad, pvz. Leningrade autorius sutiktos iš Kalinino atvykusios merginos nesitikišiusios grįžti namo... Dabar jau nuotakos apsimusios. Pakeliui tarp Maskvos ir Leningrado (700 km nuotolis) pastaro karo metu miestai ir kaimai buvo sugriauti ligi 90% — ten gyvenantiems, pasak švedų laikraščio, karas reiškia karą su vokiečiais. Jie sako: mes nesibijome

O Kaip Su Vokiečių Užsienio Politika?

Ulbrichto režimą ir jei vokiečiai, ipykę, bus galutinai nusivylę Vakarais, tai vokiečių netekimas būtų lygus 1949 m. klaidoms, kai komunizmui buvo nurašyta Kinija. Šiuo metu dar sunku pasakyti, kokie bus padariniai, kokia kryptimi eitų nusivylusi Vokietija ir kokius ji gautų Kremliaus siūlymus

Seb. Haffner vokiečių dienraštyje „Die Welt“ (230 nr.) pastebėjęs, kad R. Vokietijos pripažinimas (už tai gavus sovietų garantiją dėl vakariečių teisių V. Berlyne) dabar jau esanti vieša pokalbių tema Vašingtone. Londone ir Paryžiuje, toliau nurodė, kad galimos dar dvi kitos nuolaidos sovietams, tai — Oderio-Neisės linijos pripažinimas ir vokiečių Bundeswehr'o atominis nuoginklavimas. Jei tomis kryptimis pasuks JAV ir rusų susitarimas, tai, esą, nebus kalbos apie ligšiolinę vokiečių užsienio politiką. Haffnerio nuomone, iš trijų galimybių vokiečiams šios užsienio politikos požiūriu (atsisakyti siekimų dėl krašto apjungimo, atsisakyti naujų reikalavimų ir rizikuoti lūžiu su JAV, pagaliau dantis sukančius Versalio pavyzdžiu pasirašyti naujas sutartis...), vokiečiai greičiausiai pasirinktų trečiąją.

Pagal britų žurnalistas dar patiekia tris galimybes, kuriomis vokiečiai galėtų pasinaudoti. Vieną jų — neutralumas. Antroji — sudaryti daliną ryšį su de Gaulle

Kas Po de Gaulle?

Nepaisant didelės atsakomybės ypač užsienio politikos srityje, šiuo metu prancūzų politinės partijos priėjo išvados, kad joms atėjęs metas rengtis perimti valdžią Prancūzijoje. Vakarų spaudos politiniai komentatoriai jau kalba apie smunkančią gen. de Gaulle žvaigždę. Tačiau „Die Welt“ (231 nr.) vedamojo teigimu prancūzų politinės partijos ne be baimės stebi, kad šiuo metu tik dvi grupės esančios pasirengusios perimti valdžią iš generolo — tai politinės srovės kariuomenėje su dešiniųjų radikalų organizacijomis ir — komunistai

Šv. Tėvas kalba per radio.

TRIUKŠMAS MASKVOJE

Kaip jau buvo anksčiau šio laikraščio puslapiuose pranešta, 30 asmenų iš įvairių vakarinių valstybių nutarė dirbti taikos labui ir apkelti Europą, Ameriką ir sovietus. Europoje šie „žygininkai“ turėjo nesusipratimų su policija. Sovietuose jie savo „žygi“ pradėjo 600 mylių nuo Maskvos. Pakeliui jie dalino lapelius šaukiančius prie taikos ir atominių bombų uždraudimo.

Pirmos žinios atėjo, kad rusai labai malonūs ir vaisingi ir tuos „žygininkus“ vežioja po įvairias vietas. Pagaliau tie „taikos žygininkai“ nuyko į Maskvą ir universitete buvo suruoštas susirinkimas, kurio metu vienam „žygininkui“ B. Lytle, iš New Yorko, buvo leista 15 minučių aiškinti nusiginklavimo klausimą. Po jo kalbos, kitas „žygininkas“, vokiectis J. Meyar, 20 m. amžiaus pareiškė: „Kai atvykau čia, pamaniau, kad jūs remiate savo vyriausybę atominiuose bandymuose ir

jūsų nusistatymas nieko nesiskiria nuo to, kuris oficialiai yra vertinamas Vakaruose“. Kilo samyšis tarp rusų profesorių ir sovietinio taikos komiteto narių. Profesoriai reikalavo baigti susirinkimą, 200 studentų šauksmais ir kumščiais į suolus reikalavo testuoti. Tuo metu, kai studentai gincijosi su profesoriais, vienam „žygininkui“ kažkas iškiso į rankas lapelį, kuriame buvo parašyta:

„Nekreipkite dėmesio į oficialią liniją. Mes esame su jumis“

Kitam „žygininkui“ saujoje atsidūrė irgi lapelis, kuriame buvo parašyta:

„Jie (rusų studentai, kurie ruošė mitingą) sako nesamones, o jūs kalbate išmintingai“

Ginklai vis tebežvanga Rytinės Vokietijos valdžia išakė kai kurioms savo kariuomenės dalims pratęsti karių paleidimą šešiams mėnesiams. Tuo pačiu metu rytinė Vokietijoje manevruoja čekų, lenkų, rusų ir vokiečių kariuomenės junginiai — viso 28 divizijos ir 10,000 šarvuotųjų. Vakariečiai mano, kad tai yra gasdinimas Vakarų, kad jie nusileistų Berlyno reikale.

Tuo pačiu metu vakarinėje Vokietijoje manevruoja amerikiečių 35,000 karių. Manevruose naudojami atominiai taktiniai ginklai.

Tuo pačiu metu vakarinėje Vokietijoje manevruoja amerikiečių 35,000 karių. Manevruose naudojami atominiai taktiniai ginklai.

TRUMPOS ŽINIOS

Studentija prieš režimą. Visoje eilėje R. Vokietijos universitetų studentai neigiamai pasisakė dėl rugpiučio 13 d. įvykių ir atsisakė stoti į vad. liaudies armiją. Įvyko susikirtimai su partiniais pareigūnais.

Stalingradas - mokykla vokiečiams Sovietų maršalas Jeromenko spalio 3 vokiečių dienraštyje „Neues Deutschland“ pažymėjo „reikšmingą faktą“, kad Stalingrado kovose dalyvavęs ir Chruščiovas ir Ulbrichtas. O išlikę gyvi vokiečiai, girdi, išėję naudingą mokyklą Sovietuose...

Prancūzai panaikina bazes Prancūzija panaikina karines bazes Moroke. Amerika čia esančias savo karines bazes panaikins ligi 1963 metų. Ypač gerai buvo įrengtos amerikiečių karinės bazės, kurios kainavo kelis šimtus milijonų dolerių.

Kazachstane vėl blogai

Sovietinė spauda paskelbė, kad šiemet Kazachstane, vadinamuo-se „Chruščiovo plėšiniuose“ vėl derlius labai blogas.

Katalikų klaidos

Kiekvieną religinę klaidą turėtume vadinti nusikaltimu — nuodėme. Tačiau čia skirsime dvejopą klaidą — suprastą ir nesuprastą. Jeigu žmogus žino, kad Bažnyčia neleidžia taip daryti, tai yra suprastą klaidą. Šitokia klaida yra nuodėmė. Tačiau dažnai žmogus nežino, kad taip negalima daryti. Tuomet nuodėmės nėra. Vieni šitokių nesuprastų klaidų nusineša į kapus, o kiti po kurio laiko jas supranta ir apgali. Nei vienas, nei kitas už tai nebus pasmerktas, bet skirtumas tas, kad ne abu lygiai turės dangų laimę. Kristaus mokslo nepažįstieji taip pat nebus pasmerkti, bet neturės po mirties laimės. Todėl ne gana ir katalikui per nežinojimą apsiginti nuo nuodėmės. Tai yra apsigynimas nuo pasmerkimo, bet praradimas galimos laimės.

Didžioji kataliko klaida yra apsilėidimas. Kas nesigilina į religinį gyvenimą, tas yra apsilėidėlis. Daug dalykų jam liks nesuprantamų ir daug ką jis darys klaidingai, net priešingai katalikų Bažnyčiai ir bendrai religijai, bet to jis nežinos ir nejaus jokio sąžinės išmetinėjimo. Per mažas religinis pažinimas ne tik kad uždaro duris į amžiną laimę, bet dažnai pastumia į nelaimę. Tai yra namai ant smėlio. „Lijo lietus, upės patvino, putė vėjas ir ištiko tuos namus, ir jie sugriuvo, o jų griuvimas buvo didelis.“ (Mat. 7.27)

Daugelio religiniai namai sugriūva, nes vėly gyvenime yra. Namai ant smėlio yra kiekvieno to, kuris apsilėidžia religiniame pažinime. Toks apsilėidėlis neskaito religinių knygų, laikraščių, kiekvieną klausimą aiškinasi tik savo išsivadėjimu, savo menkinu religiniu pažinimu. Taip yra paties statomas namas be inžinieriaus plano, be stataus patirties. Gyvenimas yra vienas — vienas tik statomas namas. Apsilėidimas šioje statyboje yra didžiulė klaida, kuri nesuprasta, neišpažinta kaip nuodėmė, bet užskendusi duris į amžinuosius namus.

skautų reikalu

Tarptautinėje skautų konferencijoje Lisabonoje, spaudžiant įvairių kraštų delegacijoms, tremtinių skautų grupių panaikinimas bei jų įjungimas į vietines skautų sąjungas, atidėtas antrą kartą. Pirmas toks nutarimas buvo padarytas 1947 m. Dabar, kaip jau buvo pranešta, tas nutarimas vėl buvo pradėtas vykdyti. Sukeltas šiuo metu spaudimas, privertė vyriausią tarptautinio skautų biuro vadovybę pakeisti nuomonę. Biuro pirmininkas painformavo lenkų, lietuvių, vengrų ir ukrainiečių atstovus, kad nelėmtoji nutarimo vykdymas sulaikomas ir ateityje šis klausimas dar kartą bus svarstomas. Tremtinių skautų spauda pasisakė, kad nesutiks su jokiais apribojimais ir kovos už pilnateisį priklausymą tarptautiniam skautų sąjūdžiui.

Jau bėga iš Vakarų Berlyno Bolševikams mūro sienomis sulaikius gyventojų bėgimą iš R. Berlyno, gyventojų masės pradėjo keltis iš V. Berlyno į V. Vokietiją. Vakarų Berlyno gyventojai mano, kad nieko gero neišeis su Berlynu, todėl jau iš anksto keičiasi į vakarinę Vokietiją.

Savųjų skriauda kitus remia Sovietai duoda paramą 20 vadinamų „neišsivysčiusių kraštų. Per 12 mėn. sovietai tokiu būdu išdalino paskolų formoje 4,205 milijonų svarų. Palyginimui galime paimti JAV, kurios 1960 m. vargstantioms valstybėms išdalino 912 milijonų svarų.

Strauss drąsina Vokietijos gynybos ministeris Strauss drąsina vokiečius, kad jie nepamestų viltis, nes, esą, niekas Vakaruose negalvoja, jog bus galima Berlyną išgelbėti tuo atveju, kai bus siūloma dalinė kapituliacija prieš sovietus vidurio Europoje. Berlyno krizė yra surišta su daugeliu dalykų ir ji atskirai neįmanoma išspręsti.

TĖVIŠKES AIDAI

SAVAITRASTIS

18 Henry St., Kensington, Vic. **Telef: FF 2355**
LEIDZIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA
 Redaktorius Bronius ZUMERIS, 14 Roxburgh Street, Ascot Vale, Vic
 Korespondencijas ir straipsnius siųsti redaktoriaus adresu
 Laikraštį tvarko Redakcinė Komisija
 Prenumeratos kaina metams £ 3 kituose kraštuose 7 dol. Atskiras numeris 1/6. Skelbimai už skilties colį 8/-. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuostata. Prenumeratą siųsti šiuo adresu: **TEVIŠKES AIDAI 18 Henry Street, Kensington, Victoria.**

ROŽANČIAUS MALDA

MINTYS SPALIO MĖNESIUI

Išvaizduokime tikinčiųjų minias, besirenkančias bažnyčiose ir koplyčiose spalio mėnesį rožančiaus kalbėti. Todėl prašykime Viešpaties malonės, kad suprastume vedamąją rožančiaus mintį, o suprastę, kad karštai jį kalbėtume ir pasiektume tos naudos, kurią šv. Dvasia yra jame pasiūpusi.

1. Rožančius — reikšminga malda. Švenčiausios Panelės gyvenimas taip glaudžiai susijęs su atpirkimu, kad, minėdami vieną, negalime praeiti tylois pro kitą, kaip kad žiūrėdami į audinį, turime kartu pamatyti ir metmenis ir ataudus. Toks audinys, kuriame matosi ir atpirkimo paslaptys ir švenčiausios P-lės gyvenimas yra rožančius.

Švenčiausioji P-lė dalyvaudama atpirkime, pergyveno daug linksmų dienų: kūrė linksmą jai buvo išgirsti taip kilnų angelo pasveikinimą, linksmą buvo atsilankyti šv. Elzbieta namuose, linksmą buvo matyti, kaip nepažįstami šio pasaulio galiūnai lenkėsi Betliejuje prieš jos vaikelį, pripažindami jame viso pasaulio Atpirkėją ir visos tautos laukiamą Mesiją.

Bet atpirkimas negalėjo apsieiti be aukos, be kentėjimų, todėl teko kentėti ne tik jos Sūnui, bet ir jai pačiai, ir tai daug ir taip skaudžiai, kad pralenkė savo skausmais visus kentėjimus, todėl ir pelnė Kentėtojų Karalienės ir Skausingosios Motinos vardą. Skausmams pasibaigus prasidėjo jos garbingas gyvenimas danguje.

Rožančius krepdamas mūsų dėmesį į atpirkimo paslaptį, išreiškia tuos tris švenčiausios P-lės gyvenimo momentus, būtent: linksmąjį, skausmingąjį ir garbingąjį, todėl ir dalinasi į tris dalis: Linksmąją, Skausingąją ir Garbingąją.

2. Rožančius - Gyvenimo Knyga

Imdami rožančių plačiau ir giliau, mes rasime, kad jis tinka ne vien švenčiausios P-lės gyvenimui išreikšti, bet ir kiekvieno žmogaus. Tuo būdu, kiekvieno žmogaus gyvenimas yra savo rūšies rožančius, nes kiekvienas turi linksmų dienų savo gyvenime, bet turi ir labai skaudžius, kuriuose priverstas yra verkėti. Kai linksmas, pergyvena linksmąją savo rožančiaus dalį, kai verkia, pergyvena skausmingąją.

Cia tai ir reikia to pamokymo, kurį suteikia švenčiausiosios P-lės rožančius.

Kai atlanko žmogų džiaugsmas ir prasideda linksmos dienos, kartu su jomis atsiranda pagunda naudotis linksmybėmis iki soties, išgerti jų taurę iki dugno, nemąstyti apie rytojaus pareigas ir skausmus, kad nesudrumstų šios dienos linksmybių.

Kada linksmybės pasibaigia ir prasideda skausmingoji gyvenimo dalis, kai užėina skaudžios dienos, jos randa žmogų nepasiruošusį jų pasitikti, todėl žadina jame nusiminimo ir desperacijos jausmus, kurie ir nustumia ne vieną į pražūties bedugnę, ypatingai tuos, kurie buvo paskendę kūniškoje linksmybėse.

Su pagundomis, kurios mus ištinka linksmybėse ar skausmuose, išaukštinimuose ar pažeminimuose, sėkmingąją kovą veda rožančius, todėl kas uoliai kalba rožančių, tas nugulės pagundas.

Rožančius gyvai primena, kad žemėje nėra nieko pastovaus, kad linksmybės, nors būtų ir šventos, turi kada nors pasibaigti ir užleisti vietą skausmams. Laimingiausi žmonės turi kada nors sirgti ir mirti, turi apiešti viską, ką turėjo brangiausio žemėje. Iš to seka, kad kentėti turi ne tik nusidėjėliai, piktadariai, bet ir šventi žmonės.

Svarbi tai tiesa ir dažnai užmirštama net ir gerų žmonių. Nelaimių ištikti, skausmų prispaušti dejuoja ir skundžiasi ir klausia:

už kokiais nuodėmėmis juos dabar Dievas baudžia; kaip kada pajunta net pagundą prieš Dievo gerumą ir teisingumą, piktosios dvasios pasiūlyma mesti visiškai Dievo tarnybą, piktžodžiai Dievui, kaip kad siūlė padaryti Jobui jo žmona, sakydama: "Dar tu pasilieki savo neišmanymą? Keik Dievą ir mirk." Jobo 2,9.

Į tą klausimą, į tas pagundas iškalbingiausiai atsakymą duoda rožančius, statydamas prieš akis švenčiausios P-lės ir jos dieviškojo Sūnaus pavyzdį. Jiedu abu buvo be nuodėmės, ir ne tik be nuodėmės, bet švenčiausioji ir Dievui maloniausio, o visgi iškentėjo daugia, negu didžiausis piktadarių, reikiška, kad žemėje galima kentėti, ir tai labai daug, visiškai neturint nuodėmės ir kad toks kentėjimas gali būti didžiausios Dievo malonės parodymas.

Rožančius pasako ir tai, kad, jeigu linksmybės yra nepastovios, jeigu jos greit baigiasi ir praeina, nepastovūs yra ir skausmai, jie taip pat baigiasi ir praeina, todėl skausmų ištikti, neprivalome pasiduoti nusiminimui ir desperacijai, bet imti į ranką rožančių ir kalbėti trečią jo dalį, Garbingąją, kuri mums pasakys, kad laukia mus garbingas iš numirusių priskilimas, jei būsim kantrūs, kad anot šv. Pavolo, "šio laiko kentėjimai negali lygintis su būsimąja garbe, kuris bus mumyse apreiškta", Rom 8,18.

Tik bedievis rožančius neturi trečios dalies. Bedievis irgi turėjo linksmų dienų, gyvendamas žemėje, tačiau jos pasibaigė, užleisdamos vietą skausmingajai daliai. Juk ir bedievis turės baigti savo gyvenimą mirties skausmais, po kurių prasidės amžini skausmai, nesulaukdamis garbingo iš numirusių priskilimo.

Rožančius, kaip matome, yra tikra gyvenimo knyga, kurią, jei kas dažnai skaito, gauna išminties, kuri viršija visas žemiškas išmintis.

3. Rožančius — prie mirties pasirėngimo pakūklas.

Nors rožančių galima kalbėti kiekviena metu: dieną ir valandą, tačiau Bažnyčia yra paskyrusi spalio mėnesį iškilmingam jo kalbėjimui, vedina tam tikra mintimi. (Bus daugiau).

Ką Daryti Karo Atveju?

Žinomas atomų mokslininkas E. Teller teigia, kad yra daug galimybių apsisaugoti nuo atominių bombų. Tam reikalinga tinkamai pasiruošti. Mokslininkas nurodo sekančias priemones nuo atominių sprogimų:

1. Pastatyti slėptuves išvengti radiacijai, gaisrui ir sutrenkimui;
2. Turėti atsargas maisto ir kitų reikmenų — įvairių įrankių ir pan.
3. Turėtų būti organizuota pagalba nukentėjusiems ir sudaryti planai pokariniam atstatymui.

Dr. Teller priduria, kad rusai žinodami, jog esame nepasiruošę, visada greičiau puls ir stengsis suinaikinti visą tautą. Jis tiki, kad rusai turi daug daugiau gerų slėptuvių, nors apie jas nekalba.

Dr. Teller išitinkimu, atominis karas negali suinaikinti visos gyvybės žemėje, jeigu tam bus tinkamai pasiruošta. Tie, kurie šiandien nugąstauja ir pasiduoda likimui, yra suklaidinti kenksmingos propagandos.

Išlikusiems slėptuvėse radijoaktyvumas nėra taip pavojingas, jeigu bus imtasi atitinkamų atsargumo priemonių. Praėjus 49 val. po sprogimo radijoaktyvumo lieka tik 1%. Dviem savaitėms

IŠGELBĖK NUO PRIEŠO BAISAUS...

Tarsi pasityčiojimas, kad žiaurius šio pasaulio istorijos rašytojai tam tikrų įvykių nepastebi arba juos ignoruoja, laiko nevertais minėti. Tuo tarpu tie įvykiai neabejotinai buvo tautos ir kuo ne visam pasauliui dvasinė šviesa, inspiracija, atsinaujinimas ir išgelbėjimas.

Stebuklingasis medalikėlis

1830 m. Prancūzijoje vyko taip vadinamoji Liepos revoliucija ir senojo pasaulio tvarkos ramstis-krikščionybė buvo išmetama iš visų gyvenimo sričių. Prancūzijoje, kuri yra bene pirmoji Kat. Bažnyčios duktė, apokaliptinis žvėris siautėjo, grąšindamas išnaikinti Kristaus karalystę. Per 300 metų ji atsilaukė prieš reformatorius, bet dabar atrodė nebeišlaikys naujų, bedieviškų, kruvinų bandymų, visų gyvenimo sričių išardymo. Bet Apvaizda Prancūzijos neapleido, nors prancūzai nuo Dievo nusigrįžo.

1830 m. liepos mėn. 18 d. šv. Vincento Pauliečio Gailestingų Jėzų Seserų vienuolių kandidatė į vienuoles Katerina Laboure vidurnaktį buvo pažadinta mažo, šviesos apgaubto vaiko, kuris ją nuvedė į vienuolyno koplyčią ir jį ten pamatė švč. Mariją.

Švč. Marija verkdamas Katerinai pasakė, kad Prancūzijai ateinančios sunkios dienos, kad karalius bus nušalintas, kad Paryžiaus arkivyskupas bus nužudytas; dvasiškią bus naikinama, kryžius išniekintas ir liesis kraujas gatvėse, o taip pat ateis sunkus laikas pasauliui.

Katerina nusiprato, ką visos

Praėjusieji "Tėv. Aidų" numerio straipsnyje "Seną pasaulį išardysim" davėme bendrą apžvalgą tų įvykių, kurie pradėjo viduramžių tvarkos ardymą ir šių dienų siaubo komunizmo pirmąsias apraiškas. Dabar savo apžvalgą tęsiame toliau.

šios pranašystės reikiška, kad po 8 dienų įvyks Liepos revoliucija, kad karalius Karolis X atsiskaks sosto ir po 12 metų įvyks Vasario revoliucija; kad 1871 metais komunistai bandys ginkluotu būdu įkurti komuną ir kad tada arkivyskupas bus su daugeliu kunigų nužudytas; kad visos revoliucijos išjudins Europos tautas ir pastūmės į dar didesnę vargą.

Tų pačių metų lapkričio 27 d. švč. Marija vėl pasirodė Katerinai ir prašė, kad būtų padarytas medalikėlis, kurį nešiojantiems būtų suteikiamos ypatingos malonės. At medalikėlio vienos pusės buvo nurodyta švč. Marijos paveikslas su užrašu: "O Marija, be nuodėmės pradėtoji, melskis už mus, kurie šaukiamės Tavo pagalbos!" Antroje pusėje: M. raidė su kryžiumi ir brūkšneliu, žemiau kurio dvi širdys: kairėje viena apsupta dygliu vainiko ir kryžius, kelys iš liepsnų, o kita — dešinėje pusėje, perdurtą kardo ir liepsnos kylančios iš jos; visa tai supa aplink 12 žvaigždžių.

Nors Katerinos regėjimais mažai atitinkamų autoritetų domėtasi, bet medalikėlio gaminimas stebuklingai greit buvo pradėtas ir netrukus siekė milijoninį skaičių. Išvarginta tauta šiame me-

dalikelyje rado pagūdą, stiprybę ir pasitikėjimą Dievo Apvaizda. Senojo pasaulio ardytojų padarytoji sielos žala šitaip buvo pradėta gydyti.

Šiandien yra žinoma, kad šito medalikėlio dėka yra įvykę didelių atsivertimų ir stebuklų, išteigta atitinkamų organizacijų. Tas medalikėlis vadinamas stebuklinguoju ir šiandien daugelio nešiojamas ir yra įdėtas rožančiuose.

1947 m. Katerina paskelbta šventąja.

Žalieji ir raudonieji škapleriai.

1840 m. Prancūzijoje šv. Vincento Pauliečio Gailestingųjų Seserų vienuolei Justinei Bisqueburui pasirodė švč. Marija, laikydama rankoje širdį, iš kuriosėjo liepsnos. Vėliau, kitame pasirodyme, prašė platinti ypatingus škaplerius, kuriuos švč. Marija pasirodyme laikė rankose. Škapleriai nešiojami ant kaklo, bet tik vienas keturkampis žalias medžiaginis gabalėlis, kurio vienoje pusėje švč. Marijos paveikslas, o kitoje — jos liepsnojanči širdis, perversa kardu ir su užrašu aplink: "Nekalčiausioji Marijos Širdie, melskis už mus dabar ir mirties valandoje".

To pačio vienuolyno kita vienuolė Apolina Andriveau 1846 m. matė Viešpatį, kuris jai parodė raudonos spalvos škaplerius, kuriuose šalia Jo širdies buvo ir Jo Motinos širdis.

Šie regėjimai taip pat nebuvo tinkamai iširti, bet tos priemonės malonėms įgyti, buvo leistos naudoti. (bus daugiau)

Išpūdziai Iš Lenkijos Lietuvių Gyvenimo

Už dabartinių Lietuvos ribų šiuo metu Europoje yra tik trys lietuvių gimnazijos: Castelnuovo, Huettenfeldo ir Punsko. Nors ir labai skirtingos savo dydžiu ir savo padėtimi, visos jos turi ir panašių problemų ir vienodų vilčių.

Apie dešimties tūkstančių gyventojų Punsko miestelis stovi tik keletas kilometrų nuo spygliuotų sovietų užtvartų. Jis ir jo apylinkės šiuo metu yra administruojamos lenkų valdžios, tačiau lenkų ten labai mažai. Apylinkių gamta charakteringai lietuviška, žmonės dar gali dirbti savo žemėje ir savo sodybose, bažnyčioje lietuviškos pamaldos ir lietuvių kunigai.

Iš Punsko vidurinės mokyklos kas metai išeina būrelis abiturientų ir išvažinėja studijuoti į didesnius Lietuvos miestus. Daugiausia lietuvių studentų yra Varšuvoje ir Dančiuge, taip pat nemaža lietuvių studijuoja ir Stetine, Poznanėje, Vroclave ir Krokuvoje. Organizuoti tačiau tėra tik Varšuvoje; kur niekas tam nerodo didelio noro ir nededa jokių pastangų. Kadangi jaunimas yra pagrindinė kultūrinio gyvenimo atrama, tas skaudžiai atsiliepia į visą Lenkijos lietuvių padėtį.

Kodėl taip yra? Ar galima visą bėdą versti vien tik ant jauni-

Vienas Vilniaus studentas, kuris praleido pusantros metų Lenkijoje, aprašo dabartinės Lenkijos ribose esančių lietuvių gyvenimą.

— arba ant komunizmo, kuris visur darosi vis bendresniu ir vis lengvesniu pasiteisinimu dėl savo paties neatliktų pareigų ir neišnaudotų progų?

Punske randasi Lenkijos Lietuvių Centro Taryba, kuri yra stipriai lenkų valdžios finansuojama, kaip joje kita lietuviška organizacija kurioj kitof šalyje. Atrodytų, kad toks lietuvių būrys tokiose sąlygose, neįsąsąsąs jokių diskriminacijų, jokių nuolatinių pavojaus ir netgi nuolatinių krašto administratorių skatinamas, galėtų daug padaryti.

Tačiau šios galimybės mažai ką domina. Punsko gimnazijai trūksta mokytojų, gi baigę aukštąsias Lenkijos mokyklas lietuvių nenori į Punksą vykti — net ir tada, kai Punksas yra jo gimtinė. Aiškiai, kad tai vien mažas užkampio miestelis, nesudarąs tinkamų rėmų jo kūrybinėms galims pasireikšti — ir meliau jau vykdė "kūrybinį darbą" Varšuvos kavinėse.

Varšuvoje pamažu koncentruojasi visa lietuviškoji inteligentija. Varšuvos Lietuvių Skyrius turi nemažą patalpą (didesnę negu čekų ir ukrainiečių), apie tūkstantio lietuviškų knygų biblioteką ir, žinoma, būrį lietuviško jaunimo.

Visa tik "bėda", tačiau, kad Varšuvos skyrių finansuoja Centro Taryba iš Punsko. Nenorėdami būti nuo "provincijos", tegu ir lietuviškesnės už Varšuvos apylinkes, priklausydami, Varšuvos inteligentai siekia, kad Centro Taryba būtų perkelta pas juos. Tik tada, sako jie, galėsime pasireikšti visuomenėje rimtais kultūriniais darbais. Gi šiuo metu tenka visą energiją sukaupti, kad vietiniams už kitus aukščiau atstotų. Vyksta didžiulis tarpusavio susirašinėjimas, keliama ir vėl lyginami nesutarimai, taip, kad ką nors konkrečiai nuveikti, beveik nebelieka nei laiko, nei jėgų.

Dancigė ir Stetinė nėra net vietinio lietuvių skyriaus. Gal didžiausia to liūdno fakto priežastis yra ta, kad "litvino" vardas ten nemaloniai skamba kai kurių vietinių repatriantų lenkų akyse. Dėl tautinės savigarbos menku ir nebuvimo drąsos ten lietuvių gyvenimas praktiškai yra miręs.

Dėl tos pačios priežasties nėra lietuvių skyriaus ir Poznanėje.

De Gaulle nusiginkluoja

Prancūzijos de Gaulle paskelbė, kad jis "nusiginkluoja" ir savo diktatorinius įgaliojimus, suteiktus Alžiro krizės metu, perduoda parlamentui. Tuo pačiu metu socialistų vadas Mollet ir radikalų socialistų vadas France paskelbė, kad jie organizuoja vieingą frontą pašalinti de Gaulle.

Mokykite Visas Tautas

"Eikite tat ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardu Tėvo ir Sūnaus ir šventosios Dvasios". (Mat. 27,19).

Šią pasiuntinybę Kristus paliko ne vien apaštalams, bet visiems tikintiesiems. Ir savo tikėjimo išpažinimo maldoje kalbame: "Tikiu į vieną katalikišką ir apaštališką Bažnyčią". (Credo) Apaštališką darbą privalo vykdyti kiekvienas tikintysis. Tėvai skelbia Kristaus Evangeliją savo vaikams mokytojais — mokiniais ir t.t. Ši yra pareiga, kuri išeina iš misijų paskirties. Tai galime pavadinti vidaus misija, kuri skirtinga kiekvienai profesijai, kiekvienai užimamai vietai.

Tikra prasme misijas supranta, me skelbti Evangeliją tiems, kurie dar jos nepažįsta. Tuo tikslu žmogus turi aukotis ir važiuoti į kitus kraštus. Ten vyksta kunigai, vienuoliai, vienuolės, broliai ir seserys. Tai yra pasauliečiai. Tai yra didelė auka — viso savo gyvenimo išsižadėjimas.

Pašaukimą misijoms išugdo pati tauta, patys žmonės. Tai priklauso nuo vidaus misijos. Pamaldy ir pasiaukojanti motina užaugina pasiaukojimo jausmą savo vaikams.

ŠŪVIAI Į BĖGANČIUS

Du Rytų Berlyno vokiečiai norėjo nuoksti nuo namo stogo vakariniam sektoriuje laikytus ugniaujus brezentus. Milicija višios bėgančių stogais. Vienas nepataikė nuoksti ant brezento ir užsimušė. Antrasis pateko milicijai ir nagus. Vėjimosi metu vakariniai pareigūnai švietė prežektorius milicininkams ir akis, norėdami padėti bėgantiems. Tai vyko naktį. Milicininkai pradėjo į vakariečius ir bešviečiančius prožektorius šaudyti. Vakariečiai ir tai irgi atsakė šūviais.

Kiti du jaunuoliai bandė pabėgti Raudonojo Kryžiaus laivu Berlyno ežerais ir kanalais. Kitoje vietoje 60 jaunuolių vakarinėje pusėje erzino komunistus. Tie metė per sieną 6 ašarines bombas. Taip pat kai vakariečių sunkvežimiai su garsiakalbiais ėmė pranešinėti žinias ir rytinę pusę, tai iš ten buvo paleistos ašarinės bombos. Tačiau vakariečių policija jas suspėjo pagriebti ir pasiųsti per mūrą sieną atgal. Bombos sprogo bolševikų pusėje.

Prie JAV sektoriaus raudonieji apšaudė automatiniais pistoletais keturis vakariečius ir du jų prievarta nusivedė į savo pusę. Tai įvyko klastos dėka, nes raudonieji šaukė vakariečius, kad esą jie nori pabėgti į Vakarus ir prašo pagalbos. Kai vakariečiai priėjo prie sektoriaus ribos per 20 jardų, raudonieji pradėjo šaudyti ir du pasigavę nusitempė į bolševikų pusę.

ADELAIDĖ

Informacinis savaitinis laikraštis "Šventadienio Balsas", kuris Adelaidėje kapeliono leidžiamas jau devinti metai, yra pagrindinis greitos informacijos paskleidėjas vietos lietuvių tarpe. Jo netekę adelaidiškiai pajutė didelę spragą. Susirgus kun. J. Kungiu, laikraščio leidimą perėmė laikinai L.K.D.-jos Taryba. Ir naujose rankose laikraštis stengiamasi išlaikyti minties ir turinio atvilgiu toki pat, koks jis buvo leidžiamas kapeliono.

Kapeliono kun. J. Kungio gydymo sąskaitoms apmokėti jau eilę sekmadienių L.K.D.-jos Tarybos iniciatyva renkamasi aukos. Tam reikalui skiriama pirmoji rinkliava šv. Kazimiero koplyčioje pamaldų metu. Stambesnės aukos renkamos aukų lapu L.K.D. Centro svetainėje prieš ir po pamaldų. Savo kapeliono gydymo sąskaitų apmokėjimą adelaidiškiai skaito savo pareigą ir garbės reikalą. Aukos tam tikslui renkamos ir sekančiais sekmadieniais.

PA Liet. Kat. D.-jos Taryba, kuri, įskaitoma kun. J. Kungio pavaduotojo antro liet. kunigo, yra parašiusi eilę laišku, susilaukė linksmos žinios, kad iš JAV pasiūlytų atvykti Adelaiden net lietuvių kunigai: kun. K. Kaleskas ir kun. Valuška.

nės noriai skaito lietuviškas knygas, lietuviškai pašoka ir padainuoja. Jei ir pasvajoja, tai vien tik apie tai, kad gal Punksas kada nors ir vėl bus Lietuvos žemėje. ("Atėitis")

vaikuose. Jei šito pasišventimo vaikas nematys iš tėvų, iš mokytojų, jei nejaus to savo aplinkoje, tai jį niekas nepavilio didesnei aukai. Geras aplinkos religinis gyvenimas jaunuose širdyse išugdo pasiaukojimą. Kurioje tautoje yra puikus religinis gyvenimas, ta tauta duoda daugiau misijonierių.

Šiandien misijose darbuojasi tūkstančiai misijonierių. Per pastutinius 40 metų Afrikoje iš 2 mil. katalikų šiandien jau yra 21 mil. katalikų. Ten darbuojasi apie 11 tūkstančių misijonierių. Katalikų skaičius užaugo Indijoje, Kinijoje ir Japonijoje. Šiandien komunistinė Kinija visus misijonierius pašalino ar išžudė. Ten darbuojasi apie 6 tūkstančiai misijonierių. Įžiebta Evangelijos ugnis tačiau neužges.

Stebėtina, kad ir maži kraštai duoda nemažai misijonierių. Belgija turi 2600 misijonierių. Olandija turi virš 2000 misijonierių. Airija — 1400. Šie nedeli kraštai savo misijonierių skaičiaus konkuruoja su Prancūzija, Italija, Ispanija ir Vokietija. Australija turi tik apie 2 mil. katalikų bet ir tai šiandien jį turi 635 misijonierius.

Mes lietuviai negalime pasididžiuoti misijonierių skaičiais. Turime jų vieną, kitą, bet visai nedaug. Nors mūsų tauta beveik visa katalikiška, bet savo religingumu negali didžiuotis. Turime gražių religinių papročių, bet tai dar ne viskas. Kažko prie mūsų religinio gyvenimo dar trūksta. Nei mes turime daug šventųjų, nei misijonierių, nei vienuolių, nei kunigų. Išvejojė ir šių, beveik jau neliko. Tai pasako, kad mūsų religinė padėtis nėra gera ir dar blogėja. Turime čia pavyzdžių ir kitų tautų religinio gyvenimo, turime iš ko pasimokinti, bet tuo nesidomime. Užsidedame save tik tuščia emblema — mes geri katalikai. Jieškome naujų kelių, bet tik ne religiniame gyvenime. Esame kelyje, kad ne mes duosime misijonierių, bet patys juos kviesime. Pietų Amerika yra katalikiški kraštai, bet jie jau skolinasi kunigų iš kitų kraštų. Gal ir mums prireiks tokių skolinių iš kitų tautų. Savo katalikiškumu negali šiandien pasigirti Pietų Amerika, o taip pat ir mes, atrodo, jungiamės prie jų. Suprantama, kad gėda tautai, kuri pati negali susitvarkyti, kuriai reikia skolintis ar kviesiti misijonierių. Pietų Amerikos nors jaunesni kraštai, be didžiųjų praeities, bet mūsų tauta su garbinga praeitimi Argi mūsų tauta taip ištižo, kad nebegali patį susitvarkyti? Neturėtume dar likti vėl blaškomo dūmu. Tautos praeitis to nesako. Turėtume suprasti ir šį religinį klausimą, kuris nusako tautos stiprybę. Jei pakilsime gyvi ir religiniam gyvenimui, kelsime gyvą tautą. Tik gyva ir stipri tauta turi teisę į laisvę.

Kun.P. Vaseris

PERTH

Prieš eilę metų, pirmoji apylinkės valdyba ėmėsi žygių gauti per vietos vyskupą sutikimą atkelti į Perthą lietuvių kat. kunigą. Po ilgesnio klubinimo pavyko laimėti. Pertho lietuviams buvo paskirtas kun. L. Kemešis. Šiais metais buvo atšvesta 8 m. kaip Pertho turime lietuvių kat. kunigą. Jo dėka mes gražiai ir vieningai išsilaikėme. Tačiau netikėtai pasklido gandas, kad mūsų kapelionas yra pasitraukęs iš miesto. Pastikrinimui teko klausyti jį patį. "Prisipažino, kad numato vykti Kanadon pas sergantį brolį, kuris irgi yra kunigas ir veda parapiją. Nors kun. L. Kemešis tvirtina, kad po 6-7 mėnesių grįš į Perthą atgal, tačiau žmonės kaž kodėl nerimauja. Ypač kunigo išvykimas sukėlė didelį rūpestį vietos apylinkės valdybai su kuria jis darniai sugyveno. Visokie paskelbimai ir pranešimai buvo atliekami per kun. L. Kemešį.

Kada kun. L. Kemešis išvyks, tikru žiniu nėra, nes jis turi laukti, kol gaus vizą išvažiavimui Tikslus kun. L. Kemešio išvykimo laikas bus praneštas vėliau, kai tik bus praneštas išvykimo laikas ir kuriam laikui išvyks. Patirta, kad vykdomieji organai daro pagrindinį persiorganizavimą. Pertho miestas su priemonėmis padalinamas į 8 seniūnijas su seniūnais prieškalyje, o visa plačioji W. A. provincija bus vadovaujama apylinkės valdybos numatytais ir paskirtais įgaliotais. A.K.

ŽIUPSNELIS PRAEITIS

Kaip gi pagaliau reikia sudėrinti, o gal daugumoj tik svetimų kronikierių sudaryta "istorinė opinija", kad, girdi, Lietuvos Kunigaikštystės laikais oficiali kalba buvo vartojama tik gudų ar lotynų, kai tuo tarpu daugelis dokumentų ir kitą pasako. Deja, gaila, kad tokių dokumentų originalų mažai išlikę. Na, o kad ir iš šitokių, kuriuos čia žemiau pateuosime, galima būtų matyti, jog lietuvių apgyventose srityse: administracijoje, teismuose ar šiaip i laudį kreipimosi atveju tevertota tik lietuvių kalba su lotynų raidėmis. Dargi tokie dokumentai kartu yra visai neblogo veidrodžiui, jog lietuvių perlaik nėra mėgę jokių ten rytietiškių slavybių. Tik po to, kai prie Lietuvos prisijungė plačios ukrainiečių ir gudų sritys (dėl ko prisiėjo surašyti svetima kalba istatymus) anaipol dar neraiškia, kad valstybiniame gyvenime nebūtų buvusi vartojama ir savoji lietuvių kalba.

Pagaliau ir lenkų kalba, kurią jie mums pradėjo piršti, tačiau kiek ji prigijo liudyje, matysime iš tų pačių dokumentų, kurie buvo surašomi lietuvių kalba lotynų raidėmis:

"Susimilk ant musu wiwspatie. Brolei Zemaitei. Tas perkaptas kryžius yra paveikslu persekiojimo nog maskoliu mus wiero, musu baznycios ir musu broliu".

Tai palyginti visai nebloga kalba parašytas atsišaukimas 1863 metais, kad užliariuotai Lietu-

tuvos liaudį ginti savo teises ir religiją nuo maskolių tironijos

"Zinia diel zmonių storastwos Palungos. 1794 m. Storastra Palungos, kuri pirmiaus prigulejo Wyskupui Wynliaus Kuniguw Massalskiuy, dabar jau isz Wales Rodos arba Wiresnybes Warszuwas, taipgi is wales Rodos szio-layka Wynliaus".

Taigi jau vien šie pavyzdžiai rodo, kad lietuviai vartojo ir savo kalbą ir savą raštą. Deja, tik gal ne laikraštine apimtimi ištisai juos įmanoma paskelbti ar daugiau išnagrinėti. St. Čė.

ŽINIOS

Savo nutyli sprogdimus
Sovietinė "Pravda" juodu šriftu pranešė, kad amerikiečiai vykdo požeminius atominius bandymus. Tačiau, kad sovietai sprogdina Sibire atomines bombas, tai apie tai visai net nebuvo užsiminta. Tačiau žmonės sovietuose žino iš užsienio radio, kad sovietai daro sprogdimus.

Raudonasis mula kyla
Sovietams pradėjus grąsinti Persiją, tuo pačiu metu pasirodė viešumoje ir raudonasis mula Barazanis. Jis įsitaisė kalnuose Turkijos ir Persijos pasienyje ir su savo gaujomis užpildinėja policiją. Barazanis 15 metų išgyveno komunistiniuose kraštuose ir užsitarnavo net maršalo laipsnį. Dabar jis nori iškurti nepriklausomą Kurdistaną. Žinoma, su sovietų pagalba.

ŽVILGSNIS Į NETOLIMĄ PRAEITĮ

Čia pradėdame spausdinti įdomią istoriją apie vieną asmenį, kuris praėjusio karo metu išgelbėjo tūkstančius žmonių iš mirties nagų nacių teroro metu. Štai toji istorija:

Iš anglų kalbos sutrumpintai atpasakojo Jonas K.

1960 m. Pranzūzijoje pasirodė įdomi Joseph Kessell parašyta knyga "Les Mains du Miracle" (Stebuklingos rankos). Joje aprašomas Dr. Felix Kersten ir jo veikla 1938 - 1945 metais.

H. R. Trevor-Roper, Oxfordo universiteto profesorius ir nacių Vokietijos žinovas, sako: "Nė vieno kito žmogaus gyvenimas nebuvo labiau peržiūrėtas. Jį tyrinėjo mokslininkai, politikai, teisininkai. Iš visų jis išėjo triumfuodamas".

Fasulinis žydų kongresas sakė, kad dr. F. Kersten išsivadavęs 60,000 žydų iš mirties. Be jų Kersten dėka tūkstančiai olandų, lenkų, norvegų, suomių ir kitų tautų žmonių išvengė mirties.

ŠTAI TAS STEBUKLADARIS IR JOJO VEIKLA

Felix Kersten gimė 1898 m. Estijoje, bet po pirmojo pasaulinio karo išvyko į Suomiją ir priėmė suomių pilietybę. Jis buvo kovojęs estų laisvės kovose prieš rusus.

Apsigyvenęs Helsinkyje pradėjo studijuoti masažavimą. Tuo metu, vienas iš žymiausių šios srities specialistų Dr. Colander pastebėjo jame natūralią dovaną masažuoti ir paėmė jį savo globon. Po dviejų metų intensyvaus darbo (1921 m.) F. Kersten gavo diplomą ir pagilinti žinių išvyko į Berlyną. Čia 1922 m. sutiko Dr. Ko. Šis buvo kinietis, bet užaugęs Tibeto vienyne ir pasidarojama lama. Jis nuo pat vaikystės buvo mokomas gydyti ypač masažavimo. Po 20 metų darbo ir studijų savo specialybę, Ko išvyko į Europą. Anglijoj jis įsigijo medicinos laipsnį (M. D.) ir Londone pradėjo praktinį darbą. Vėliau Dr. Ko persikėlė į Berlyną ir čia pradėjo dirbti. Nežiūrint savo medicinos laipsnio, jis savo li-

gonius gydė išimtinai masažu, kuri buvo išmokęs Tibete. Sutikęs F. Kersten, susidomėjo juo ir pasikvietė pas save, kad jam pademonstruotų suomišką masažo techniką. Žinoma, Kersten stengėsi parodyti visą savo sugebėjimą. Stebėjęs nuosirdžiausį jo darbą, Dr. Ko pusiau primerktomis, lyg besišypsandomis akimis, pagaliau tarė: „Mano jaunas drauge, jūs nežinote nieko, visiškai nieko šioje srityje. Tačiau norėčiau kad būtum mano mokiniu, nes matau jog gali būti tikrai išmanančiu šioj srityje žmogumi".

Sekancius tris metus Kersten dirbo su lama dr. Ko, kurio masažinis gydymas kitiems buvo tik sapnas - nepasiekiamas. Jo pirmašis uždavinys: surasti tikrąjį skausmo vietą ir jo priežastį. Tai jis tiksliausiai padarydavo savo pirštais. Toliau darbas, o šis būdavo, beveik, stebuklingas.

1925 m. Dr. Ko tarė: "Kersten, jūs išmokote viską ką aš galėjau išmokyti. Perimkite mano ligonius, o aš grįšiu namo". Dr. Ko išvyko į Tibetą, o Kersten pasidarė įžymybė. Jo garas sklido po visą Europą. 1928 m. buvo iškvieštas gydyti princo Hendrik, Olandijos karalienės Willhelminos vyrą.

Jis pamilo Olandiją ir apsigyveno Hagoj. Tačiau ir Berlyne turėjo savo kabinetą ir gydė žmones. Beto, pradėjo gydymą Romoj. Pastebėta: F. Kersten niekad neturėjo daktaro laipsnio, buvo tik specialistas masažuotojas, bet jo ligoniai buvo žymūs, turtingi žmonės. Jis jiems turėjo didelės įtakos ir visi jį vadino daktaru. Kur daktarai ir jų medicina nieko negalėdavo padaryti, jis paprastai savo rankomis, būdavo tas stebukladaris, kuris išgydydavo.

Kai 1938 m. vokiečiai pradėjo grobti vieną kraštą po kito, Kersten vedė. Tais metais jo buvęs ligonis, o dabar draugas August Diehn žymus Vokietijos pramoninkas, kreipėsi į jį su prašymu: "Daktare, iki šiol aš iš tamsios nieko neprašiau. Dabar išliko labai svarbus reikalas. Būtent: 1) H. Himmleris yra sergantis, 2) jis ruošiasi nacionalizuoti pramonę, kurioj ir aš pats būsiu

paliestas. Iš savo patirties žinau: tamsta turi didelės įtakos žmonėms, ypač kai sumažini ir pašalini skausmą. Prašau padėkite: sutikite gydyti Himmlerį. Nors Kersten buvo priešingas vokiečių nacių režimui, prisipylęs prašomam - sutiko apžiūrėti Himmlerį. Nuo to laiko, kasmet iki pat galo, jo įtaka Himmleriui augo.

F. KERSTEN IR H. HIMMLER

Berlyne Nr 8 Princ Albrecht Strasse buvo didžiulis pastatas su svastikos vėliava, dieną nakti budriai saugomas. Tai Heinrich Himmler - Schutzstaffel (SS) galvos, geštapo viešpaties, labiausiai nekenčiamo žmogaus įstaiga.

1939 m. kovo mėn. vieną popietį, prie šios įstaigos privažiavo liuksusinė mašina. Iš jos išlipo 40 m. amžiaus civilis ir pasisakė noris matyti Herr Reichsführer Himmler. "Patį Reichsführer paklausė sargybinis. "Taip" atsakė civilis. Karys paėmė jį vizitinę kortelę ir nuskubėjo į vidų. Netrukus pasirodė SS uniformoj karininkas, kuris pakėlęs ranką šūktelėjo: "Heil Hitler!". Raudondkruostis nepažįstamas mandagiai kilstelėjo skybėlę ir atsakė: "Labą dieną, leitenante". Karininkas tarė: „Prašau pone". Kai durys užsidarė, prie jų stovė kariai pažvelgė vienas į kitą: jie nebuvo pratę prie tokio sutikimo. Čia paprastai lankydavosi SS karininkai aukšti policijos pareigūnai, slapti agentai, įskundėjai, žmonės tardymui, kurie be sutikimo skubėdavo.

Viduj, perėjus kelias sales pilnas SS karininkų, sustojus prie vienu durų, nepėjus pasibelsti, jos atsidarė ir pasirodė pats Himmleris SS gen. uniformoj. Tai smulkus, siaurų pečių, su šiušiais vyras. Per akinius matėsi giliai pilkos akys. Veidas vaškėnis su atsičiūšusiais žandikauliais. Jis savo sausa ranka paėmė atėjusio riebus pirštus ir įsitraukė jį į kambarį.

"Ačiū, daktare, už apsilankymą. Esu daug girdėjęs apie jus. Gal jūs galėsite ir man palengvinti tuos nepakenčiamus pilvo skausmus, kurie neleidžia nei vaikščioti, nei sėdėti, nei gulėti. Nė vienas mūsų daktaras nieko negali man padėti. Net morfijus nepadaidė! Girdėjau: Jūs pagydot visus tuos, kur kiti daktarai yra bejėgiai. Kaip manote, ar galėsite ir man padėti?"

(Bus daugiau)

Trumpa Šio Pasaulio Garbė

Šiomis dienomis mirė 64 metų amžiaus sulaukusi ankstyvesniųjų filmų artistė Marion Davies. Ji mirė nuo vėžio ligos, su kuria kovojo net 4 metus. Po filminės karjeros ši artistė pasižymėjo komerciniais gabumais ir vadovavimu labdarinėms organizacijoms. Holivude ji buvo viena žymiausių asmenų dėl savo biznių, kurių vertė siekė daugelį milijonų dolerių. Ji gyveno labai plačiai. Savo laikui, būdama 16 m. šokėjos rolėje, pasidarė vieno stambaus spaudos leidėjo globotinė ir jo drauge per 32 metus.

Buvo ištekęs 3 kartus. Jos gyvenimo prašmatnumą simbolizavo jos "vandenyno namas" Santa Monikoje, Kalifornijoje. Šis pilies pavidalo pastatas buvo žmonių vadinamas "Holivudo Versaliu". Penkiolika metų ji gyveno šitame liuksusiniame name, kurio galėtų pavydėti ir indų maharadžos. Jame buvo 55 vonių kambariai, 37 židiniai. Namas buvo aptarnaujamas 32 tarnų. Dabar ši artistė vėžio nukamuota mirė, palikdama turtus ir buvusią garbę. Šitaip praeina šio patinė ir jo drauge per 32 metus.

Margarino Epidemija

Leseniai Olandijoje netikėtai prasidėjo ilgėlinio išbėrimo epidemija. Vienas Roterdame gydytojas išaiškino, kad tarp šios epidemijos ir tūlos margarino markės yra kažkoks ryšis. Prieš savaitę nuo epidemijos pradžios Olandijos krautuose pasirodė margarinas, pavadintas "Pianta". Jį pagaminęs "Unilever" koncernas reklamavo šį produktą kaip geriausią natūralią medžiagą, prilygtančią obuoliams, vynuogėms, bei daržovėms.

Keletas Roterdamo praktikuojančių gydytojų informavo sveikatos apsaugos tarnybą apie tolimesnį staigų minėtos epidemijos augimą. Štai būdingi susirgimų simptomai: labai didelis odos niežėjimas, raudoni taškai odoje ir aukšta temperatūra, dažnai viršijanti keturiasdešimt laipsnių. Sveikatos apsaugos organai netrukus išaiškino, kad šia liga sušėra tikrai žmonės, vartoję "Pianta" markės margarino. Panašūs mrasiniai susirgimai kilo taip pat ir Amsterdamo, Utrechto, Hagosje bei kituose Olandijos miestuose. Bendrame sveikatos apsaugos organų ir "Unilever" margarino fabriko direktorių bei technikų posėdyje buvo nutarta tučtuojau sustabdyti "Pianta" margarino gamybą. Nežiūrint tokio svarbaus nutarimo, pirkėjams apie jį nebuvo pranešta. Mat koncertas būtų turėjęs didelių nuostolių. Tokiu būdu "Pianta" margarinas buvo ir toliau parduojamas bei valgomas Olandijoje.

Netrukus apsinuodijusių skaičius Olandijoje pasiekė 100,000. Keletas šimtų ligonių su pakraujavimais po oda buvo paguldyti ligoninėse. Trys ketvirtadaliai visų pacientų buvo moterys. Dvi ligonės mirė, viena jų — 34 metų moteris, 5 vaikų motina. Tada sveikatos apsaugos tarnybos paliepiu visoje Olandijoje buvo uždarausta pardavinėti "Pianta" margarino.

Po to kai buvo išaiškinta, kad epidemiją sukelia "Pianta" rūšies margarinas, pradėta tyrinėti, kokios medžiagos, esančios jo sudėtyje, galėtų būti nuodingos. Yra žinoma, kad "Pianta" margarinas turi keletą naujų medžiagų, kurių nebuvo ankstyvesniuose jo pirmtakuose. Viena tokių medžiagų suteikia "Pianta" margariniui skonį, panašų į sviesto skonį. Išaiškinta, kad prieš naudojant pavojingą emulgatorių praktikoje mokslininkai rekomendavo jį dar nuodugnai ištirti la-

boratorinėmis sąlygomis. Keletas žodžių apie patį koncerną. Tatai vienas didžiausių pasaulyje trestų, ir jo galia neapsiriboją Olandija, kurioje dar prieš metus šalies koncerno direktorius ir svarbiausias jo akcininkas buvo krašto apsaugos ministras. 1959 metais "Unilever" turėjo daugiau kaip 500 įmonių, veikiančių 50 pasaulio šalių. Koncernas eksploatuoja savo plantacijas Malajuose, Kongo Ganoje, Gabone, Nigerijoje ir Saliamono salose. Jose dirba 300,000 darbininkų ir tarnautojų. Pasaulio margarino gamyboje koncernui tenka daugiau kaip 50 nuosimčių bendros produkcijos.

V. Gražulis

SYPSENOS

Veikia nervus

Dvi moterys šnekučiuojasi teatre vaidinimo metu, tuo trukdydamos prieš jas sėdintiems vyriškiui susikaupti. Šis vis atsikla, piktai i jas pažvelgdamas. Čia viena iš moterų neįskentė ir kreipėsi į jį piktai: Sėdėkite, pagaliau, ramiai. Jūs veikiate mano nervus.

Atsilosė alga

Aš girdėjau, kad tu išmokinau savo žmoną lošti kortomis — paklausė vienas prietelius kitą. "Taip, ir pasirodo, kad tai yra puikus išdalykas. Praėjusį šeštadienį aš išlošiau iš jos pusę savo algos, kurią aš jai buvau parnešęs."

Kuo žymi grota?

Palydovas kreipiasi į turistų grupę: "Šita grota pažymėtina tuo, kad pernai joje buvo rasti du pasikorė vyrai: pirmasis pasikorė todėl, kad nuo jo pabėgo žmona, o antrasis todėl, kad jo žmona sugrįžo".

Jieško idealų

Viengungis: "Tur būt aš niekuomet neapsivesiu, kadangi aš ieškau ideališkos žmonos. Ir pagaliau, kai aš tokią surandu, paaiškėja, kad ji jieško idealaus vyro."

Vietą turėtų užleisti

Vienas žinomas psichologas pareiškė tokią nuomonę, kad autobuse moterys turėtų vietas užleisti vyrams, kadangi vyrai valgo greičiau ir todėl silpniau stovi ant kojų. Geros mintys sunkiai įgyvendinamos! Bet kol kas niekas niekam vietos neužleidžia.

Perdaug susmulkėjo

Vieno banko kasininkė pasakė: "Aš jau nebe tokia įdomi, kokia buvau anksčiau". Kita tarnautoja jos paklausė: "Kodėl jūs taip galvojate?" Kasininkė atsakė: "Todėl, kad dabar vyrai pradėjo skaičiuoti smulkus pinigus, kuriuos anksčiau neskaiciuodavo."

Kalta mergina

18-metis Džionsonas buvo teisišamas už tai, kad trenkė su mašina į telegrafo stulpą. Jis paraudonavęs pareiškė teismui, kad tuo metu buvo išsiūrijęs ir gražia mergina. Jo kaltintojas policininkas Mendelis, kuris areštavo Džionsoną, irgi paraudonavęs pareiškė, kad nematė kaip įvyko susidūrimas, nes irgi žiūrėjo į tą pačią merginą. Surinko ir išvertė V. Gražulis

Nutikimai Moderniame Pasaulyje

Ir avinai su radio siųstuvais

Australijoje jau naudojamas naujai išrastas radio siųstuvėlis, kuris pritvirtinamas prie avino, paprastai būnančio tos avių bandos vadu. Tos bandos savininkas, turėdamas specialų priimtuvą, iš gaunamų signalų visada gali žinoti, kur jo banda yra nuklydusi.

Gyvens po 120 metų?

Šio šimtmečio pabaigoje amerikiečiai galės gyventi po 120 metų. Išnaikinus užkretas, suradus priemones prieš vėžį, suradus geresnius būdus kovai su degeneratyvinėmis ligomis, amerikiečių, turinčių geriausias pasaulyje gyvenimo sąlygas, amžius gali pailgėti iki 120 m., ir ta galimybė, anot "Journal of the American Medical Association", yra verta dėmesio ir studijų.

Varnų kalba nevienoda

Mokslininkai ištyrė, kad varnų "kalba" nėra vienoda. Pav. varnų užėjimieji pavojaus garsai buvo užrašyti ir perduoti kitų krašto varnoms, kurios i tuos garsus nekreipė jokio dėmesio. Ištirta, kad įvairių kraštų varnos turi savotiškus, kitiškus pavojus įspėjamuosius garsus ir kitų kraštų varnos tos "kalbos" nesupranta.

ADELAIDĖ

Iš anapus geležinės uždangos Adelaidėn yra atvykę trijų šeimų nariai. Tų retų svečių pagerbimui L.K D-jos Taryba kartu su L.K Moterų D-jos valdyba rugsėjo 30 d. Liet. Kat. Centro svetainėje suruošė vakarą, pavadintą "Drauge su atvykusiais broliais ir sesėmis". Šuonėtinėse vaišėse dalyvavo visi atvykę iš Lietuvos bei Sibiro, o taip pat gražūs skaičius Adelaidės lietuvių. Buvo nuosirdžiai pasidalinta išpuoštais, papasakota skaudžių pergyvenimų, sudainuota daug lietuviškų dainų, atvykusiems parreikšta širdingiausių linkėjimų. Seimyniškoje nuotakoje kartu praleistas vakaras ir abipusis nuo širdumas surišo visus vienon šeimom.

Serga žurnalistas J. Binkevičius
Vos spėjęs parsivežti iš ligoninės savo mylimą žmoną, neilgiai stiprių reumatinių skausmų ilgesniam laikui lovon buvo paguldytas žinomas žurnalistas ir L.K Tarybos sekretorius J. Binkevičius. Prašome Dievo greito pasveikimo ir sugrįžimo į dirvuojančius darbo plotus.

Pirmoji gegužinė
Pirmoji šio sezono lietuvių gegužinė įprastoje Nacional parko daboje įvyks sekmadienį (spalio 22 d.). Gegužinės rengėjai L.K Draugija pasirūpins, kad ne vienas atvykęs netekstų. L.K Moterų Draugija vietoje pamaitins alkstancius. A. Grigonio akordeonos vadovaus šokiai ir dainom. Po darbų, po talkų — visi į gamtą!

Mirusio žmogaus kraujas

Daktaras J. Kevorkian ir Gl. Bylsma vykdo labai reikšmingą mediciniską praktiką. Kaip rašo "Life", jie iš 12 metų berniuko, nuskenudusio ir negyvu išbuvusio arti 3 valandų, išėmė kraują ir įleido 41 metų ligonei. Tai buvo įvykdyta Pontiac ligoninėje. Kad būtų tikri, jog i kraują nėra patekusių kokių užkretų, to skenduolio kraują tam tikrą kiekį dvi savaites laikė šilтам inkubatoriuje — palankiausiose bakterijoms dauginis sąlygose, bet jų nebuvo pastebėta. Ligonė puikiai pasveiko. Skenduolio kraujas šaldytuvas buvo išlaikytas 19 dienų.

Irgi reikaivimai

Vokiečių žurnalas pravedė ankietą apklausinėdamas 1.500 moterų apie tai, kaip jos įsivaizduoja "idealią vyrą". Dauguma iš jų pasisakė, kad idealus vyras turėtų sverti ne daugiau 220 svarų, būti ne žemesnis 5 pėdų ir 11 colių, nenesisioti akinų, ir žemos metu nešiotų ilgus naktinius baltinius. Niekad nesiskusti, kad pietūs neskanūs, nešiotų žmonos

pakietus bei pirkinius ir valytų pats savo batus. Ideališkas amžius skaitomas 43 metai.

Pirštų nuospaudos

Ištirta, kad pirštų nuospaudos yra geriausias įrodymas dokumentas giminystei nustatyti. Tėvų rankų pirštų nuospaudai visada turi panašumo ir giminytės ryšiai tokiu būdu gerai nustatomi.

Eišteinis ir dama

Jauna ir tvirta dama, skubėdama į Princeton un-to biblioteką, už kampo susidūrė su kažkokiu nedideliu ūgio seniu ir parmušė jį ant žemės. Moteris greitai pakėlė permuštąjį už pažastų, pastatė jį vėl ant kojų, skubiai atsiprašė ir norėjo eiti toliau. Senis ją sustabdė: — Palaukite minutėlę, jaunoji! Man labai norėtųsi susipažinti su tokia "charming young lady", kuri vienu smūgiu galėjo paguldyti vyrą, nors ir seną, ir vienu pasilenkimu jį vėl pastatyti... O mano pavardė — Albert Einšteinas...

Aš Kaime Nemačiau Geresnio Namelio

JAV liet. dienraštis "Draugas" atspausdino neseniai iš kelionės po Lietuvą grįžusio K. Ūkelio išpuščius. Čia talpiname tų išpuščių santrauką.

Maskvoje ekskursantai turėjo parodyti savo pinigų ir duoti pasiskaityti. Kaikuriuos labai iškrėtė. Vienos komunistuojančios ekskursantės lagiminuose net ir drabužių siūles iščiupinėjo. Radę dovanų vežamą rožančių, nežinojo ką daryti, bet pagaliau "nematė". Lietuvon atvažiavus jai ilgai neleido važiuoti pas savuosius i kaimą. O kai pamatė, kad sunkiai žmonės gyvena — ne tik ji, bet ir daugelis persimainė. Ir tų raudonųjų daugelis įpyko ant dabartinės okupantų valdžios.

K. Ūkelis iš Maskvos atskrido į Vilnių. Apgyventino Vilniaus viešbutyje. Užrašyta lietuviškai ir rusiškai. Vilniuje yra irgi daug išgriautų namų, yra daug ir patalų, ir naujų. Vilniuje kalbėjosi su lietuviais. Žmonės paprastai apsirėngę, bet viskas labai brangu. Pvz. odiniai geri moteriški batai su auliukais — keliasdešimt dolerių. Iš Amerikos gavę gerą porą batų, pardavė gali keletą mėnesių gyventi.

Kaune teko susitikti moterį, kuri pasakojo, kad viename kambarielyje gyvena 4 žmonės, kitiems ant grindų tenka guloti pasitaisyti. Krautuovės maišelį nematyti. Prekes susuka i popierius. Žmonės iš namų atsineša pintus tink-

lelius, prekėms nešti. Sutinkami žmonės dabar taip nebijo kalbėtis, kaip prie Stalino.

Kaimo kolchozuose dar sunkesnė padėtis. Neturi gerų batų. Daugelis guminiais nešioja. Kai K. Ūkelis paklausė, ar kojomis nėra bloga toks autavas, tai jam atsakė: "Gerai, kad dar tokius gauname".

K. Ūkelis buvo aplankęs savo gimtinės trobą, bet ji jau griuva ir neduodama taisyti. Klūnos nugriautos, tvartai baigia griūti. Trobos pusėje dar molinės grindys.

Yra žmonių, kad po tris kartus buvo vežti i Sibira. Ir dabar išvežimų pasitaiko. Artimųjų grupė buvo atvažiavę i Kauną K. Ūkelio parsivežti, bet valdžios žmonės neleido. Be palydovo niekur negalėjo eiti. Tik vėliau su palydovu galėjo nuvažiuoti i tėviškę. Kaimo trobos daug kur aplūžę.

"Niekur kaime nemačiau geresnio namelio", — sako K. Ūkelis. Kaime teleido išbūti tik 30 valandų.

Visoj Lietuvoj neteko K. Ūkelio sutikti patenkintų žmogaus. Žmonės karo nebijo. Kaikurie sakė: "Ka čia mirt kasdien pamažu, gal būtų geriau mirti iš karto."

Paskutinę bendrą vakarieneį valgant kalbėjo Paleckis. Vis tei-

sino, sakė, kad dar ne viskas kaip reikiant, bet pagerėsią. Tai vienas amerikietis garsiai ir paleido repliką Paleckiui: — Geriau mokėkite žmonėms, tai geriau dirbs.

K. Ūkelis su galiesčiu pasakojo, kad išleistas naujas draudimas — ne tik nevalia vaikų mokyti tikybos, bet vaikai nebegali nei mišiomis tarnauti. Tik suaugę ir seniai gali. Bet jeigu eisi i bažnyčią, tai esi paniekintas, geresnio darbo negalėsi gauti. K. Ūkelio niekur neteko sutikti kunigo, nors dar pamaldos įvairiose vietose vyksta.

— Ko žmonės prašo siųsti i Lietuvą? I šį klausimą K. Ūkelis atsako:

— Daugiausia medžiagų drabužiams, skepetaičių. Tie dalykai lengviau parduoti.

K. Ūkelio teko lankytis Palangoj, Klaipėdoje, Nidoje, Druskininkuose, Kaune. Matė daug gražių pastatų, fabrių, elektrinių, Druskininkuose daug rusų, žydų. Jie atvažiuoja, greit randa butus ir pasilieka. O lietuviams sunkiau rasti butą. Druskininkai gražūs.

Daktaras nemokamai patikrino sveikatą, bet padėjo, kad sulūžo jo įtaisas, kur klauso žmogų; o naują gauti esą sunku. Klausė, ar kas iš ekskursantų neturi parduoti...

Katalikiškame Pasaulyje

— Pasauliečių išjungimas i bažnytinį darbą šiandien pasidarė gyvas reikalas. Vysk. L. Pursley, kalbėdamas vienuolių kongrese pareiškė, kad negalima toliau eiti be pasauliečių pagalbos dieviškoje misijoje. Kunigų trūkumas esąs didelis, o pastoracinis darbas milžiniškas. Todėl reikalinga pasauliečių pagalba.

— Kolumbo vyčių vyriausias vadas Hart katalikų vyrų kongrese pareiškė, kad komunizmas yra praeities pakulos, o ne ateities banga. Komunizmas yra žmogaus pažeminimo sistema, tamsių laikų vergija.

— Marijos garbei daugiausia pašto ženklų yra išleisti Ispanijoje. Gražiausias Marijos pašto ženklas išleistas Italijoje 1952 m. vaizduojas kalnų Mariją.

— Brangiausia knyga yra šv. Rašto dalis — Apokalipsė, parduodama Paryžiuje už šimtą milijonų frankų. Iliustruota garsiausių pasaulio menininkų, aukšnių viršeliu. Vienas turtingas italas norėtų ją padovanoti šv. Tėvui.

— Katalikų Bažnyčia, Konge išlaiko 20,000 mokyklų su 1,600,000 mokinių. Vienintelis u-

niversitetas šiame krašte yra katalikiškas. Plačiai skaitoma katalikų spauda, kuri turi 80 žurnalių, tris savaitinius laikraščius ir vieną dienraštį. Be to katalikai išlaiko 700 ligoninių, kuriose, be kitų ligonių, gydos 25,000 raupsuotųjų.

— Pontifikalinė Mokslų Akademija turi 70 garsių pasaulio mokslininkų, kurių 20 yra gavę Nobelio premijas.

— Bolivijos seimas patvirtino trečiąjį konstitucijos paragrafą, kuriame sakoma: "Valstybė pripažįsta ir remia katalikų religiją, užtikrindama kulto laisvę."

— Maskvos patriarchas pasisakė prieš visuotinę Bažnyčios vienybę. Tai be abejo padaryta spaud

